

GAZETA TRANSILVANIEI

Redacția: Str. R. Carol I. Nr. 56—58.

Telefon 1510.

Administrația: Calea Victoriei 35.

Telefon: 2226.

INTEMEIATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU

Apare de 2 ori pe săptămână

Va veni o vreme când toate neamurile pământului vor învia, cu toți morții, și cu toți regii și împărații lor. Acest moment final, „învierea din morți”, este felul cel mai înalt și cel mai sublim către care se poate înălța un neam!”

CORNELIU Z. CODREANU

Academia Comercială din Cluj la Braşov

Carența politică a vechiului regim, care ne-a costat pierderea Ardealului de Nord, și cu el capitala Ardealului, a avut ca urmare pornirea în pribegie vremelnice a instituțiilor de învățământ și de înaltă cultură, create pentru afirmarea spiritualității românești în acea parte a Statului român întregit. Astfel au purces în prag de toamnă spre alte meleaguri Universitatea, ce poartă cu mândrie pe frontispiciul său numele marelui Rege Întregitor Ferdinand I, și cea de a doua, Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Cluj. Fiecareia, înțelepciunea conducătorilor noștri a căutat să-i găsească un nou loc, cât mai potrivit cu rosturile lor firești, pentru a se putea desvolta în condiții din cele mai convenabile.

Dacă pentru Universitate s'a găsit de la început orașul Sibiu, care avea o oarecare tradiție universitară prin ființa, în trecut, a așa zisei Universități săsești, precum și prin existența unei Academii teologice ortodoxe, pentru Academia Comercială alegerea era mai grea și a necesitat vii discuții pentru a-i fixa orașul unde avea să fie așezată. Până la urmă a triumfat ideea de a se aduce la Braşov. Nu vrem să ne pronunțăm dacă prin această soluție s'a găsit cadrul optim pentru instalarea ei, și nici sacrificiile cerute pentru acest scop. Esențialul este că odată stabilită aici, Academia își va găsi oare mediul acela favorabil de care orice instituție are nevoie pentru a se putea desvolta și propăși?

Unul din argumentele determinante în favoarea mutării la Braşov îl constituia fără îndoială, faptul, că Braşovul este orașul cu cele mai vechi tradiții comerciale și economice din întreaga Transilvania. Aici au existat din îndepărtate timpuri, acele organizații negustorești cu legături până la Lipsca și dincolo până în Bizanț. Negotul cu „braşovenii” era vestit în întreg răsăritul Europei, iar talentul negustorilor noștri de a-și impune marfa, chiar când nu era de calitate, a născocit porecla de a spune „braşoave”. Din stampele păstrate de prin sec. XVIII și începutul celui al XIX-lea, se vede bine, că aici la Braşov era punctul central de întâlnire al comercianților din Apus cu cei din Orient, veniți pentru a-și schimba mărfurile. Și spre mândria noastră, era o vreme, nu prea îndepărtată, când acești bravi negustori erau aproape toți Români și deci tot comerțul de aici trecea prin mâini românești. E suficient să cităm doar un singur caz. Cam pe la 1848—50 comerciantul Rudolf Orghidan, plătea singur de 15 ori atâtea dări la oraș, cât plăteau toți negustorii Sași la un loc. Nu mai vorbim de evrei, deoarece infiltrația lor este de dată recentă, și deci pe atunci nu se prea pomenea de negustori evrei la Braşov.

Reținem deci, că până acum vre-o 60—70 de ani exista în Braşov un impozant număr de mari negustori români, cari este firesc să fi sprijinit cu banul lor tendințele de emancipare, și culturală, a Românilor din vechea Ungarie. Așa se explică de ce tocmai aici și-a găsit locul, alături de marele gimnaziu și prima școală superioară a Românilor din Ardeal și Banat, una din cele mai vechi de acest gen din toată România. Avântului economic luat de România braşovenii îi pune însă capăt războiul vama dintre Austro-Ungaria și România la 1884, când prin închiderea frontierei, o serie de mari negustori, ne mai putând găsi de-

HORIA SIMA IARNA

Se naște din munții Făgărașului, leagănul puterii românești și casa lui Radu Negru. Inima Lui e soare, judecata palat. Duh din duhul Căpitanului, îi ține paloșul în mână și trece cu el peste țaria veacului dac.

Horia Sima a fost și este Chematul.

Horia Sima va fi și este Comandantul.

A trecut granițe în vremea când alții tremurau în casa lor.

Purtând făclia curajului, a mers la semn prin viforul dușmăniilor, a trecut piepșit prin prigoane, a pus în lanțuri Marea Prigoană.

A trecut granițe în vremea când alții își păstrau avutul, rangul, lenea, lipsa de modestie și belșugul de critică.

Chip de erou, păstrează și ne imprumută forța geto-dacă.

Camarazi! Comandantul ne privește, ne măsoară cu privirea cu care ne măsoară și ne învăluia Căpitanul. El are sufletul bun, prea bun, sufletul plin, prea plin, sufletul cald ca și Arhanghelii.

Duh din duhul Căpitanului, ne duce în viscol de soare.

Pentru El toți suntem la apel, pentru El, profetul Biruinții Legionare, suntem gata pentru orice jertfă.

Avem pe cerul nostru doi generali. Unul grănicer de sânge princiar, din cer păzește granițele. Altul, Conducător al Statului Român, veghează să le reîntregească.

Generalul Cantacuzino-Grănicerul, generalul Ion Antonescu, amândoi pentru România verde fac drum de stâncă.

Comandantul ne duce pe acest drum.

El care trecea fruntariile, El vâtazul, El așteptatul, pentru care ne rugăm în prigoană să învingă, HORIA SIMA.

ȘTEFAN MUSCALU

Mișcătorul apel al doamnelor Maria general Antonescu și Eliza Horia Sima către femeile române

Doamnele Maria general Antonescu și Eliza Horia Sima au lansat următorul apel:

În desnădejde, în durere, în jertfă se arată femeia lângă om și lângă națiune. Mama soția și sora, atunci trebuie să fie prezente.

Destinul nostru este să ne împărțim bucuria, dar să ne adunăm suferința. Este comoara noastră. Și niciodată o femeie nu trebuie să uite de a dărui alinare, de a mângâia rănile, de a zămisli bucuria altora.

Este datorita noastră.

Creștine, nu trebuie să pierdem nici un prilej de a săvârși binele, de a însufleți ca binele să fie făcut.

Se apropie Crăciunul, sărbătoarea Domnului. Crăciunul este anul acesta întunecat și trist. Să încercăm să aducem un far de lumină și o faptă de bucurie.

Soldații noștri, ostașii, își fac Crăciunul departe de vetrele lor, departe de mame, de soții și de surori. Să le ulem săguritatea cu grija noastră.

Facem deci un apel cald la toate românele — și prin române la toți, mari și mici, tineri, bătrâni — ca să ne ajute să pregătim și să aducem darul tuturor ostașilor. Fiecare româncă să lucreze și să trimeată un pachet pentru soldați.

Așteptăm sprîjinul vostru. Suntem sigure că va veni.

Vă mulțumim din inimă pentru fapta voastră.

MARIA GEN. ANTONESCU
ELIZA HORIA SIMA

buseu pentru mărfurile lor, falimenteză. Dacă adăugăm la aceasta politica sistematică de opresiune dusă de Ungaria după 1867, care pe plan economic undea la distrugerea comerțului românesc pe toate căile posibile, ne putem explica ușor, cum se face că secolul al XX-lea ne apucă abia cu câțiva negustori Români la Braşov. Politica dusă de regimul demo-liberal din România până la 6 Septembrie a acestui an, a avut ca rezultat că și acele două-trei vechi firme românești rămase după războiu au dispărut, și astăzi după 22 ani dela Unirea Transilvaniei avem aproape mai puține firme românești la Braşov, decât înainte de războiul mondial.

În aceste împrejurări, venirea Academiei Comerciale din Cluj la Braşov, poate trezi speranțe din cele mai îndreptățite. În primul rând, în modul acesta se realizează o veche dorință braşovea-

nă de a avea o instituție de învățământ superior aici. Prin atmosfera de înaltă cultură economică ce o va răspândi Academia, se va da un puternic imbold spre ofensiva de reluare a vechilor poziții economice pierdute. În seminariile sale Academia va forma practici și cât mai complect, pe acci tineri, cari prin studii și muncă se pregătesc să dea această bătaie de reromânizare a comerțului din Braşov. În același timp, industriile de aici, vor găsi la Academia pepiniera de unde să-și recruteze elementele conducătoare de mâine. În sfârșit, cele câteva sute de studenți români adunați aici, vor veni să imprime o notă de tinerețe legionară și românism intransigent în acest oraș cu atât de frumoase tradiții, dar așa de neglijat până acum din punct de vedere național.

Însă pentruca Academia să-și poată realiza misiunea sa, are nevoie de ca-

În anii copilăriei noastre, iarna era povestea cu moșul de zăpadă, cu iureșul de săniuțe și clinchet de clopoței la telegari înaripați. Era nădejdea răcoroasă după o vară de toropeală, era belșugul unui Crăciun, cu colind răsplătit bocrește, cu revărsări de bucurie nestăpănită și vise presărate cu fulgi de argint la căldura molcomă a căminului.

Iarna copilăriei noastre a trecut fără grija zilei de mâine, căci fiecare dintre noi, dela cel mai bogat până la cel mai sărac, găsea la masă un codru de pâne pentru potolirea foamei și un așternut cald pentru odihnă.

Iarna aceasta care-și arată colții, fugărește visele și așterne peste suflete plumbul unor coplesitoare tristeți.

Puterea unui destin crud a smuls din rosturile lor sute de mii de ființe nevinovate, cari își poartă amarul vieții așteptând ajutorul frățesc. Desbrăcați și flămânzi, în pragul acestei ierni mai dușmănoasă decât toate iernile vieții noastre, ei cer pâne și căldură.

Din cei care și-au părăsit căminurile, mulți nu și-au putut afla încă rosturi, din pricina lipsei de lucru deoparte, iar de altă parte din cauza lipsei de înțelegere a multora dintre cei ce au, pot da și nu dau.

Mișcarea Legionară se străduiește să adune pentru ei. Oricât s'ar aduna, nu-i prea mult, nu-i deajuns.

Dacă ai dat un ban, o haină sau alt ajutor, nu-ți lăuda fapta ei, de-ți stă în putință, dă a doua oară, a treia oară, în fiecare zi. O bucată de pâne împarte-o în două. Iar banii ce-i arunci pe un lucru nefolositor, dă-i Ajutorului Legionar. Nu trebuie să te vadă oamenii. Te vede Dumnezeu și-ți va răsplăti fapta.

Mii de copii nu se mai bucură de soseala iernii. Acestora fulgii de zăpadă le presară desnădejde în suflete. Moș-Crăciunul din anul acesta sosește întunecat și trist.

Rupeți o bucată din prisosul existenței voastre și dați-o pentru cei ce stau împietriți de groază în fața iernii care bate la ușă. Sădiți o licărire de bucurie în inimile cernite ale celor pe care soarta i-a pedepsit pentru păcatele altora

drul material în care să poată ființa. Și aici intervine datorita autorităților locale, prin intervenția cărora s'a renșit a se aduce Academia la Braşov. Dacă ele se vor dovedi suficient de înțeleghătoare și vor ști să-și dea concursul efectiv și cât mai larg pentru buna funcționare a Academiei, atunci partea cea mai grea a problemei este rezolvată.

În momentul când Academiei i s'ar pune la dispoziție un local corespunzător cu rosturile și prestigiul cuvenit celei dintâi instituții din Braşov, ea și-ar putea afirma în așa fel existența aici, încât nu s'ar mai pune în discuție mutarea ei, iar provizoriul impus de vitrege împrejurări s'ar putea transforma în permanentizare, care n'ar putea decât folosi unui oraș, care ar înceta de a se mândri numai cu frumusețile sale naturale.

Dr. I. TANASIU

Minte și inimă românească

Muzica instrumentală în biserica românească

Într-o Duminică înainte de refugiu am asistat la Sfânta Liturghie (românească) oficiată în Catedrala Universității din Cluj, unde profesorul Iuliu Mureșeanu și-a executat liturgia cu acompaniament de orchestră.

Desigur pentru cei mai mulți a fost un eveniment nou în serviciul religios al bisericii românești, unde este știut că muzica instrumentală nu a fost adoptată, respective nu a mai fost practică de multe secole, poate chiar din primele secole ale erei creștine.

Ne dăm seama, că s'a pus o problemă de capitală importanță din nou, având în această privință două antecedente, una cu ocaziunea jubileului de 75 ani al „Astei” tinut la Blaj, când, profesorul Iuliu Mureșeanu în Catedrala din Blaj a executat liturgia cu acompaniament de orchestră mare și al doilea încercarea profesorului Hubic dela Oradea, care deasemenea a executat o liturgie cu acompaniament de coarde, de proporții mai mici.

Problema pusă însă, cu toate că auditorul atât atunci cât și acum recent a primit cu destul entuziasm evenimentul, nu a avut ca urmare o atitudine de acceptare definitivă sau refuz al permanentizării muzicii instrumentale și în bisericile românești și drept aceea am căutat în marginile posibilității și a unor preocupări de amatori ai muzicii, să ne documentăm asupra trecutului muzicii instrumentale în biserică cât și a posibilității ei din punct de vedere al tradiției, al canoanelor și al textelor biblice, condițiuni sinequanon dela cari atârna în primul rând admisibilitatea muzicii instrumentale și în biserica românească.

Trebuie să fac o mărturisire. Am fost unul dintre promotorii acestei prime încercări de a lua inițiativa pentru muzica instrumentală în biserica de rit oriental românesc.

Se poate, că ideea acestei inițieri s'a revină unei influențe din Occident, unde în marile biserici am avut prilejul de a asculta servicii divine însoțite de muzică instrumentală, cu atât de profundă contribuție la înălțarea sufletelor și atmosferei profund religioase, în care creștinii își înălțau gândul și sufletul în rugăciunile lor. Prin anul 1956, revenind dintr-o călătorie, am îndemnat pe compozitorul Iuliu Mureșeanu să compună o liturgie completă cu acompaniament de orchestră mare de coarde.

Și iată cum publicul românesc, între cari foarte mulți și ortodoksi pe lângă credințioșii bisericii române unite la sărbătoarea Bunei Vestiri, a avut prilejul să asiste la o liturgie acompaniată de muzică instrumentală.

Nu voi anticipa nimic asupra impresiei, asupra comentariilor și a părerilor produse în urma acestui eveniment, scopul nostru fiind exclusiv de a preciza

teza în sine adocă admisibilitatea sau inadmisibilitatea muzicii instrumentale religioase în bisericile românești ortodoxe sau unite române.

Se impune deci o justificare, o documentare dacă din punct de vedere al credinței noastre strămoșești, din punctul de vedere al curățeniei vieții spirituale, al dogmei, a canoanelor, a cărților sfinte se poate adopta sau nu muzica instrumentală în biserica noastră și dacă încercările de până aci pot servi ca bază a unei evoluții în mijloacele lumesti cu cari înălțăm rugăciuni în biserică.

Înainte de a intra în miezul tezei credem necesar a reimpresiona unele date istorice ale muzicii instrumentale în biserică în general, lăsând să urmeze dezvoltarea tezei, în urmă din punct de vedere religios, dogmatic etc.

Apoape la toate popoarele, din cea mai profundă antichitate, — după cum cetim într'un articol apărut în Muza Română Nr. 2 din 1906, care apărea la Blaj, muzica religioasă a însoțit toate manifestările de adorațiune către zei. Astfel în templele lui Isis și ale lui Oris răsuna chytarele canopiene, înțeleptii din Persia salutau răsăritul soarelui prin cântece, iar Grecia antică cânta imne în onoarea zeilor, iar David însoțea psalmii săi cu alăute, trîmbiți și chitare, către Dumnezeu.

În urmă națiunile civilizate, prin marii compozitori europeni moderni, Mozart, Beethoven, Haendel „au răpit din cer accentele subline, spre a le comunica slabei ființe umane, când își adresează la cer ruga sa”.

Creștinismul din Occident a admis în templele sale — după cum citim în același articol citat — orga un instrument muzical de origine antică „după cum probează scrierile lui Suetone, Tertuliana și Claudian”. Orga a fost cunoscută în templele creștine încă din primele secole ale erei noastre, suferind modificări amăsurat progresului muzical.

Istoricul orgii — Scudo — arată că mai întâi a fost respinsă ca un obiect de scandal și distracție pe urmă a fost reinstalată, ajungând astăzi în biserica Occidentală principalul acompaniament la serviciile divine. Până la jumătatea secolului al XVI-lea Orga avea rolul de acompaniatoare a vocilor din cor, iar după secolul al XVI-lea, ea a devenit organ de sine stătător și prin transformările suferite devenind propriu „ca să traducă cele mai înalte inspirațiuni de geniu și cele mai divine extaze ale rugăcunii” după cum spune Scudo.

În articolul citat mai sus, orga este considerată ca un instrument și un monument admirabil al artei și științei spiritului uman aplicat la muzica religioasă.

Luther și alți reformatori deasemenea

au adoptat orga ca acompaniatoare la cântul spalbuilor.

Deci muzica instrumentală — orga —, care nu este altceva decât un complex de mare orchestră, este un produs al artei creștine adoptat încă din primele veacuri ale creștinismului din timpurile când biserica creștină era una și nedespărțită.

În articolul nostru următor vom trata problema din punctul de vedere al Sfinței Scripturi, a cărților sfinte și a dogmei religiunii noastre românești.

Dr. JOE GHERMAN

Scrisoare prietenului din Sântana

Am lăsat înadins să treacă aceste câteva zile, pentruca, nu cumva sub areă nestăpânită înfrigurare a bucuriei să-ți scriu doar despre bătăi de inimă și despre întocmiri frumoase de vorbe, cari, odată rostite, se pierd undeva în depărtări și uitare Am lăsat, zic, înadins să se scurgă aceste ceasuri, ca din răguzul și înspumata lor trăire, să se limpezească adevărurile, să se lase la fund aurul faptelor ce vor să fie împlinite.

Tu frate, vei fi ascultat fără îndoială, acolo în ascunzișul casei tale din ostro-nul acela al Mureșului, toată desfășurarea sărbătoarei noastre. Vei fi auzit desigur glasurile celor mari. Vei fi înțeles tot tâlcul cuprins în vorbele lor. Dar vei fi deslușit măicuseamă toată lumina, tot viitorul, toate nădejile care ni se deschid de-acum înainte.

Dela tine prieten drag, mi-a rămas mi-se pare o înțeleaptă spusă, privind alcătuirile lumesti și vrerea oamenilor. Tu mi-ai spus — asta știu sigur — că viața, așa cum o vrem noi cei ridicuți acum, nu înghăduie contemplația. Ea este un vesnic tribut acțiunii, trebuie să fi ca vajdie mereu, neastâmpărului O strădanie continuă. Și acestea toate în slujba celor mulți, în slujba neamului.

Cred că acestea le vei fi deslușit din cele petrecute la această 22 adunare dela Alba-Iulia. Cred că ai priceput îndejuns că robia în care tu te-ai întors va avea curând capăt și aceasta cu atât mai mult cu cât, cea de a doua robie a noastră este mai apăsătoare, mai groaznică.

Prietene drag. Acolo în satul copilăriei tale, acolo unde te-ai întors pentru că apei o mama și încă doi frați pe cari și tu trebuie să-i crești, trebuie să răsune

Salut verdei „Gazeta Transilvaniei”

Confratele nostru mai bătrân, Kionstädtter Zeitung, a publicat în numărul său de ieri următoarele rânduri în legătură cu reparația „Gazetei Transilvaniei”:

„În Alba-Iulia, capitala Unirii tuturor Românilor, bătrânul nostru confrate brașovenesc, cel mai vechiu ziar românesc, care mai apare, „Gazeta Transilvaniei”, pe care românul George Barițiu l-a scos în tipografia „Houterus” a germanului Johann Gött, a apărut la 1 Decembrie 1940 pentru întâia oară în duh legionar. În primul număr al noii serii verzi, primii șefi și pene ale Mișcării Legionare din Brașov și Țara Bărsii, d-nii Dr. Trifan, Tr. Marian, Const. P. Taus, ing. Horia Ghiea, I. Gane, Ion Moșoiu, Octav Șulufiu, Dr. C. Sassu, O. Cărpinișan semnează articole. Redacția a fost încredințată unui stat major tânăr de scriitori și publiciști, unui „cenaclu”, cum se spunea odinioară. Salutăm bătrânul nostru confrate pe drumul verdei renașteri și ne bucurăm din acest prilej”.

acele adevăruri privind rosturile vieții noastre a celor de aici. Trebuie să afla fiecare de acolo, că într'adevăr zilele noastre nu cunosc ceasul gândurilor duse. Vă trebui să simți fiecare din voi că tributul pe care îl dăm noi acțiunii este numai acela al reeiberării noastre. Că iubăgia noastră va fi mai mare, mai grea în sufletele noastre, ca aceea pe care a purtați voi, dacă strădania zilelor ce vor veni nu vă aduce iarăși la noi.

Îți scriu aceste rânduri de mărturisire, în ceasurile unei serii limpezi, ca aceea când îmi spuneai, că ura și neînțelegerea oamenilor din această țară, te vor sili și pe tine. să-ți cauți un refugiu, unde să nu orei să mai ști de țara asta. Și tot tu îmi spuneai că mare lucru va fi dacă satul tău — atunci când se vor clătina așezările putrede de ieri — nu va trece sub altă cârmuire.

Ai avut dreptate. Oamenii aceia, cari izbulise o lungă vreme să ucidă în noi toate idealurile, să înfrângă în inimile noastre toate nădejile, au reușit, la capătul drumului lor, să împlinească toate profesurile tale îndurerate.

Dar acum, tu ști bine, aici în țara ta sunt sufletele ca acela pe care îl ai tu. Sunt inimile, cari au bătut cu a ta încă din vremea „Dealului Negru”. Și, mai ales, sunt brațele acelea. Și tu le vei fi zărit cum, acolo în cetatea unitor noastre de totdeauna, s'au ridicat dârz la cer.

Ele se vor mai ridica o singură dată, tot așa. Dar atunci, vor frânge legăturile strănsorii noastre.

Aceasta trebuie s'o ști, prietene înstretinat, a fost la Alba-Iulia acestui 1 Decembrie.

CONST. P. TAUS

Ce literatură ne lipsește

Când faci un bilanț al prozei românești și înainte de toate al romanului și când compari cele mai bune opere cu ceace se scrie în literaturile străine în acest gen, o tristețea mare te cuprinde, văzând ce ne lipsește încă și cât de mult avem de așteptat dela literatura românească. Se simte nevoia unei înoini. Și se simte nevoia mai mult ca oricând astăzi. Trebuie să se scrie altceva. Nu mai ajunge ce s'a produs până azi. Avem fără îndoială câteva creații puternice; avem mai ales multe opere remarcabile, de talent, avem scriitori cu stil, avem artiști ai prozei și totuși toți aceștia nu sunt deajuns și niciunul nu ne-a dat încă romanul mare românesc, marea literatură creatoare. Nu mi se pare că sunt nedrept, nici cu Liviu Rebreanu, nici cu Mihail Sadoveanu. Sunt scriitori mari și au dat opere care s'au înscris de pe acum în posteritatea românească. Și totuși le lipsește și lor ceva. Sau mai bine zis: ce-iace lipsește literaturii românești încă, nu putem aștepta dela ei.

Avem nevoie de o mare literatură epică, de proporții monumentale. O literatură în care viața să colcească și să se svârcolească în toată măreția ei turbată, în

care ceace este specific existenței să curgă asemenea unui fluviu. Un roman mare, de sute și mii de pagini, cu zeci și sute de personaje, cu zeci de probleme, cu mii și mii de fapte și amănunte, în care să se întretaie probleme și idei, oameni și fapte, sentimente și voințe, conflicte, credințe, lupte și în care totul să trăiască, să palpitate și să se transforme sub ochii noștri, să devină, așa cum devine viața însăși. Să nu fie bine scrisă această literatură, fiindcă prea multă literatură bine scrisă am avut până astăzi. Să nu fie plină de poezie sau de figuri de stil. Dar să fie străbătută de duhul vieții, să te salte dela masa la care citești aplecat, să-ți dea impresia că ești cufundat în ritmul acțiunii și că trăiești și tu cu ea. Iată ceace nu avem. Iată ceace ar trebui să avem.

Îmi dau mai bine seama decât oricine de imposibilitatea unei literaturi programatice. Nu se poate avea nimic bun după reguli și ordine. Nici nu au aceste rânduri pretenția apodictică de proclamație. Ele sunt numai expresia unei dorințe intime și linia unui îndemn către marelui creator pe care-l presimț și care trebuie să apară din neamul nostru. El

ar fi fost Pavel Dan, dacă moartea nu l-ar fi secerat necruțător atunci când abia și-a schițat virtualitățile geniului său în nuvele de o vigoare uluitoare. El va apărea însă, căci nu se poate altfel.

Deci nu cred că e vorba de a impune scriitorilor ce să scrie. Dar: poate că ar trebui convingși sau ar trebui să li se sugereze acestea.

Romancierul român prea este limitat în opera sa. Singura problemă pe care și-o pune este iubirea. Singura preocupare a lui este amănuntul psihologic, fără-mișcare în subtilități fără valoare general umană. Nimic din frământarea urală a vieții care are un aspect multilateral, plural, nu răzbește în creația lui. Eroii lui nu sunt îndrumați pe linia vieții: ei par niște cazuri teratologice, de oameni care nu muncesc și nu câștigă, ci toată ziua fac doar dragoste. E și dragostea un aspect al vieții, dar numai unul. Cine vrea să redea viața trebuie să o redea complet, sub toate luminile și înfățișările ei. Viața e dinamică, multiplă și monumentală.

Societatea românească a cunoscut după război, până azi, o indefinitate de probleme și de evenimente noi. Conflicte individuale, ca și conflicte sociale, tipuri noi, înclătări uriașe au apărut, dar nimic din acestea n'a fost redat într-o mare operă literară. Mari asasini, a-

lături de mari eroi, bestii preocupate de câștig și neînșuflețite de niciun scrupul, alături de mucenicii ai gândului și ai faptei, o lume în care binele și răul e ilustrat în sute de exemplare variate de nuanțare românească, interesantă și vie. Ce ecou au avut acestea în literatura noastră? Unul slab sau niciunul!

Geniului încă ascuns în anonimatul românesc îi adresez aceste gânduri și imbolduri.

Hai, trezește-te Balzac român și pune mâna pe daltă. Ciopește în aspre cuvinte și într'un stil prost, toată forța de viață care se sbuciumă azi în neamul nostru. Nu te preocupa de poezie și de frumos, ci de viață și de măreția ei. Dă-i drumul să curgă în opera ta ca un fluviu și bicinește-o ca să urle și să alerge. Cufundă-te în viață și pătrunde-te de simțul ei. Și apoi crează-i monumentul nepieritor. Viață, viață vie, viață complexă, viață monumentală, asta așteptăm dela tine geriu epic românesc. Dă-ne vastitatea și varietatea ei, dă-ne bogăția ei de detalii, de figuri și de probleme și atunci vei fi dat în sfârșit literatura ce ne lipsește: aceea a epicului monumental, aceea a vieții adevărate.

Dar cât mai avem de așteptat oare!...

OCTAV ȘULUȚIU

Drumul nostru

„Gazeta Transilvaniei”, bătrâna și vrednică foaie pentru minte și inimă, care a purtat licări de nădejde și cuvânt de îmbărbătare în casa românului dela întemeierea ei de către Gheorghe Barițiu până la Unirea cea mare, pornește din nou la drum, cu sacul plin de povești și merinde pentru minte, întocmai cum colinda odinioară, cu traista în băț, badea Cârțan, sfătosuș și ascuțitul la minte țaran, cu care s'a întâlnit în drum adeseaori, în nesfârșitele lui călătorii spre mama Roma.

Vreme de 22 de ani, „Gazeta Transilvaniei” s'a luptat cu multe greutăți și cu tot atâtea sciuri de oameni. Pe unele le-a biruit, altele au doborât-o și s'a lăsat așa dusă spre vale și purtată prin săracini.

Puterea ei de vrednică luptătoare nu i-a putut fi însă ingenuchiată. Așa cum a sângerat alături de pătimirile românești aproape o sută de ani, tot așa se ridică acuma dârză și hotărâtă să înfrunte, dimpreună cu neamul, toate lovirile soartei.

Căzută în mâni, ce alături de condei, în steagul biruinței celei nouă, „Gazeta Transilvaniei” va pătrunde în casa bogatului și a săracului, în casa omului cu carte multă și a celui cu carte mai puțină, cu aceeași dragoste frățească. Ea va fi tovarășa săteanului în lunșile seri de iarnă și-l va însoți, ca o soră bună, la munca istovitoare și la odihna bine-meritată.

Pentru intelectualul ce stă aplecat ziua întrecă deasupra hrisoavelor, „Gazeta Transilvaniei” va fi un îndrumător, dacă nu de minte în toate împrejurările, apoi de inimă de bună seamă.

Ne scriu prietenii, bucușori de reînvierea foii, povățuindu-ne să o seriem „românește”. De-un gând cu dânsii am fost

„Gazeta Transilvaniei” va fi scrisă pe înțelesul tuturor, în limba frumoasă și curată românească. Căci în țara asta a durerii, slujitorii răului s'au atins și de podoba cu care ne mai puteam mândri: limba; împetritându-o cu betele aduse din toate țările lumii.

Mult regretatul de toată suflarea românească, venerabilul părinte Ion Moța, când punea condeii în mână vre-unui redactor al „Libertății”, îi spunea acestea:

„Când scrii, să te gândești că tu însuși ești cel care cetesti. De scrii pe înțelesul săteanului te pricep și domnii, dar de-i scrie numai pentru domni, truda ta este zadarnică, căci țaranul tot neluminat rămâne”.

Iar în vremurile cumplite ce s'au abătut asupra tineretului țării, când urgia dușmanilor nu mai cunoștea hotar și răzburarea luase locul milei și al iertării, părintele nostru al tuturor cobora în redacția foii lui dragi, agrăindu-și redactorii cu aceste cuvinte:

„In toate vremile cunoscute de istorie, binele a învins răul. Vijelia ce s'a abătut din nou asupra noastră, va trece ca o furtună de început de vară. Răspândiți în scrisul vostru cinstea, omenia și îndemnul la muncă. Din slova voastră să nu lipsească însă Dumnezeu. Împlinind toate acestea, trebuie să biruim!”

Iată drumul nostru.

„G. Tr.”

Judecatorie de pace mixtă Brașov, Secția C.F.

Nr. 4192-1940 c.f.

EXTRAS DIN PUBLICAȚIUNILE DE LICITAȚIE ȘI CONDICIILE DE LICITAȚIE

In cauza de executare porunită de următor Dumitru Petcu Lupan contra următoarei Maria Gall nasc. Lupan, la cererea următorului

Judecătoria ordonă

Licitatiunea execuțională asupra imobilului înscris în c.f. a comunei Brașov din circumscripția Judecătorei de pace mixtă Brașov Nrul 9394 protocolului c.f. No. top. 3441/1, casă de piatră cu 3 odăi și curte No. 85 cu extenziunea de 44 st., pâr. în valoare de 100.000 Lei cu prețul de strigare 75.000 Lei, dela care preț încep strigările grevat cu dreptul de uzufruct viager și dreptul de întreținere și îngrijire etc. în favorul văd. Reveica I. Petcu Lupan nasc. Tocană, precum și dreptul de habitațiune viageră în favorul lui Lupan Dumitru cu decia No. 4514 —925 pentru încasarea creanței de 45.000 Lei.

Cantinele muncitorești

Intr'un oraș industrial de importanță și mărimea Brașovului, în care își câștigă pâinea zilnică un număr de 30.000 de muncitori, problema hranei, a alimentării lor, trebuie să se pună cu toată seriozitatea. Și aceasta mai ales pentru că alimentarea nu este numai o chestiune obișnuită de trai, dar este prin consecințele ce le poate avea subnutriția, o problemă de drept social.

Cu tot numărul mare al uzinelor și întreprinderilor care folosesc brațele muncitorilor, cu tot câștigul imens pe care aceștia l-au adus în fiecare an instituțiilor la cari muncesc, până la această oră nu s'a pus cu hotărâre nici în dezbateri — necum în realizare, problemele interesând viața de toate zilele a mâinilor de lucru. Și cea mai importantă, prima care trebuia vidată și soluționată, privește hrana muncitorului.

Precizăm din capul locului anumite date: Pe lângă fiecare întreprindere funcționa, și continuă să funcționeze încă, o așa zisă cantină. Această cantină — greșit denumită astfel — era luată în exploatare de către un restaurator care trebuia să plătească uzinei respective, chiria pentru local. Urmau investițiile și angajarea personalului de serviciu. Și acest local se deschidea pe lângă cutare sau cutare întreprindere, servind câte un menu de trei feluri cu prețuri cari nu erau prea mult sub cele din oraș. Se mânca însă mult mai prost.

Ele nu puteau însă, în nici un caz, să servească o hrană bună și pe preț convenabil muncitorului. Și pe drept cuvânt. De vreme ce uzina urmărea un câștig prin chiria localului, patronul altul, prin investițiile ce le făcea și pentru a putea plăti personalul său, nu se putea face la o asemenea „cantină” nici-un fel de operă de folos muncitoresc.

Nimic de zis. Am văzut asemenea cantine foarte bine utilizate, extrem de îngri-

jit și de curat aranjate, dar la prețuri și cu alimente care sfidau punga muncitorului plătit cu ora.

Era necesară aici o schimbare de mentalitate. Trebuia înțeles aci, că uzina respectivă, în propriul ei interes, să nu caute să câștige, să nu facă o afacere din o asemenea cantină. Ba mai mult chiar. Trebuia lămurit rostul social și moral al unei asemenea opere, pe care, acei cari vlaguiesc brațele muncitoare, sunt oarecum obligați s'o implinească.

Muncitorului, într'o cantină a lui, nu-i trebuiesc vitrine împodobite cu fel de fel de aperitive și gustări. Lui să i se dea un fel, o porție abundentă și bine pregătită de mâncare și cu pâinea respectivă. Și aceasta la un preț care să nu-i întrecă salariul lui pe o oră. Lui nu-i trebuiesc băuturi frumos aranjate și alte asemenea vinăfuri. Cine vrea să bea și să petreacă, să o facă la cărciumă sau restaurant. La o cantină muncitorească se dă numai hrană bună și din belșug și apă. Se hrănește aici muncitorul, nu petrece.

Inceputul în această direcție a trebuit să vie dela Mișcarea Legionară. De aici au pornit acele cantine cari implinesc prin rostul lor nu numai lipsurile materiale, dar și alteceva. Aici nu se dă numai mâncare, desigur unul sau două feluri, ci mai ales acea hrană care satură deopotrivă foamea fizică și cea sufletească. O hrană într'adevăr ieftină, bună și servită într'o atmosferă care îmbărbătează.

Ce ușor, cât de puțin ar costa toate întreprinderile din Brașov — un început frumos l-a făcut I. A. R. — dacă urmând acele splendide p'ide ale înjghebarilor legionare din această direcție, ar pune la îndemâna muncitorului, pentru toată truda lui, o hrană, printr'o cantină care să fie într'adevăr a lui, a muncitorului.

Și trebuie adăugat că din această treabă, întreprinderea, patronul va fi cel dintâi câștigat.

Dar despre asta vom mai scrie.

Pentru drumul cel nou al Gazetei

Primum din partea venerabilului gazetar și scriitor Dr. I. Bran-Lemeny măgulitoarele rânduri de mai jos:

In orașul nostru, atelier strălucit de muncă rodnică românească, plai de înfrățire și câmp de bătălie al atâlor sașnici și neînfricați înaintași, aici unde a izbucnit din pieptul bardului Andrei Mureșianu „Răsunetul” trezirii neamului, s'a arătat o nouă minune: reînvierea „Gazetei” prin Duhul Legionar. Zic minune, pentru cei ce nu sunt convinși încă ce va să zică: adevăr și biruință.

Acest Duh este însuși duhul sfânt al neamului românesc, care sălășluiește în pământul plaiurilor noastre, pălpăie în pieptul nostru și bate ca o vâpăe uriașe departe spre zările cerului.

Coresi, Brâncoveanu, Ioan Bazar, Gh. Barițiu, Murșeniei, Radu Tempea, Ioan Bran, I. Iapadatu, Iosif, Secăreanu, Axente Sever, V. Onițiu și alții au fost purtătorii genuini ai acestui duh biruitor al Ardealului românesc, aci în Brașov.

Deodată cu unirea cea mare, când torentul democrației — rău înțeles — a inundat țara și a început să înstăpânească desmățul luptelor dintre partide, era aproape fatal ca și bătrâna „Gazeta” să fie atrasă în vâlmășagul hărtușilor și să devieze astfel dela linia ei înaltă, tradițională. Pe ici pe colo doar mai licărea în coloanele ei slova cea curată, desbrăcată de haina intereselor personale, sau de partid.

Dar Sfântul Duh al neamului românesc, acel Duh care zburdește din udanuri, din veac în veac, stă de pază deasupra destinului nostru. Căpitanul, în vici nemuritorul Corneliu Z. Codreanu, ne-a fost trimis de Domnul și pus la cărma carului, care începuse deabinelea să se cufunde în mlastină. Și în clipa când țara era să piară, El și cu ai Săi — mari martiri ai neamului — și-au pus viața pământeană drept temelie eternă a învierii românilor.

Prin biruința legionară s'a făcut cea mai convingătoare și mai strălucită dovadă, că numai jertfa, suferința și moartea naște învierea. Mors anas vitue. spun-neau strămoșii noștri. Moartea e poarta vieții. Adevărul nu poate fi înfrânt niciodată.

Iar voi, dragi cititori, cari mai stați poate nedumeriți, cari nu credeți poala în renaștere și în inviere, luați-nă o clipă de răgaz și citiți din doască'n doască numărul festiv al acestui ziar, apărut la 1 Dec 1940.

„Suntem în mers pe drumul cel bun și vesnic. Gazeta Transilvaniei are dreptul prin trecutul ei, să-și reia locul cuvenit ce l-a avut decenii de-a rândul, până la Unirea cea mare. Cu ziua de 1 Dec. 1940 își începe și ea Veacul nou, sub duhul Căpitanului”.

Dr. I. BRAN-LEMENY

Inaugurarea cantinei legionare a funcționarilor fiscali

BRAȘOV, 5. — Intr'un cadru de modestie și simplitate legionară a fost inaugurată, Luni la amiază, cantina legionară a funcționarilor financiari din Brașov.

Au fost de față d-nii: avocat Traian Marian, șeful organizației Brașov a Mișcării Legionare, prof. V. Andricioaia, comandantul garnizoanei, prof. V. Ștefănescu, chestorul Poliției, Petre Baicu, comandantul C. M. L. și președinte al Camerei de Muncă, insp. gen. Marinchescu, administratorii Bobea, Crișan și Chirătescu, precum și toți funcționarii instituției.

Preștii Vasile Mereș și Ion Popa au oficiat sfânta slujbă a sfințirii apei.

Au îndemnat al muncă pe conducătorii noului locaș legionar pâr. Ion Popa și avocat Traian Marian, șeful organizației județene.

Șeful garnizoanei Brașov, d. prof. V. Andricioaia a predat conducerea cantinei funcționarului legionar Mihailescu.

La sfârșitul ceremoniei s'au cântat cântece legionare.

Răspândiți Gazeta Transilvaniei

LOTERIA DE STAT

împarte la tragerea din 15 Decembrie 1940

39 MILIOANE

din care

1	CĂȘTIG DE	4 MILIOANE
2	CĂȘTIGURI DE	1 MILION
5	„ „	400.000
10	„ „	200.000
30	„ „	100.000

2.240 câștiguri de câte
50.000, 40.000,
20.000, 5.000, 4.000
16.000 CĂȘTIGURI MINIMALE
intlesnesc participarea la Loteria următoare.

TRAGEREA LOTERIEI MATCĂ SE FACE CU MÂNA.

Publicul este invitat să ia parte la solemnitate în sala Fundației Carol I din Piața Palatului Regal

Colțul „Răzlezelor“

RAPORTURI

În cadrul Legiunii s'a pornit pe drumul înfăptuirilor sănătoase, unde munca s'a încadrat într'o ordine nouă, în așa fel, încât raportul dintre indivizi de același sânge, cu aceleași năzuințe spre viitorul mai bun, va trebui să se roazeze în primul rând, pe cea dragostă desinteresată, păstrând-o cu pietate pentru toți cei mici și slabi de către muncitorii intelectuale. Apoi pe o supunere lipsită ca până acum de ambițiile măruite, a camaradelor muncitoare.

Munca este socotită ca cel mai binecuvântat rod creat de Dumnezeu. Munca deci în-și pentru Legiune, este și va trebui să rămână pentru veșnicie cea mai desăvârșită operă de pace, de înfrățire și totală înțelegere dintre indivizi. Știm doară că înfrățirea prin muncă comună a fost cea mai sublimă dintre misiunile avute de Căpitanul nostru. El a fost acela care a înțeles mai bine sufletul muncitorului, făcând legătura frățească între toate categoriile de muncitori, ridicând prin aceasta moralul scăzut al muncitorului, introducând în felul acesta dragostea și respectul de muncă în toată viața noastră publică. Prin mintea clară a Căpitanului, munca a fost ridicată făcând din ea o credință.

În afară de Legiune, Munca va fi ea și până acum într'un continuu războiu, isbindu-se mereu de aceleași teorii, cari n'au făcut decât să separe sufletul națiunii. Asta pentru că între muncitori și clasa superioară a făcut serviciul de intermediar tot ce n'a fost românesc, nascându-se cum era și firesc cea distanță de vederi și înțelegere imediată; pe când în Legiune intelectul prin noua lui misiune venind direct în contact cu muncitorul, neînțelegerea dispare, luând viața înfrățirea necesară.

Rolul intelectualului în această nouă viață de muncă va fi covârșitor. Va fi necesar, ca mai întâi noi, Răzlețele, să învățăm cum să ne apropiem de camaradele noastre muncitoare. Ne va fi greu, deoarece foarte puține am putut înțelege și aprecia așa cum trebuie, sufletul muncitorului. Dacă avem preferința să fim iubite și respectate de acestea, apoi să nu uităm că vom fi datoare să le arătăm mai întâi noi dragoste și înțelegere. Să învățăm să ne apropiem de ele — și asta cât mai curând posibil. Prăpastia care ne-a despărțit atâta vreme va trebui să dispară. În locul femeilor pe care nu le-am privit decât dintr'o înalțime, care de cele mai multe ori n'a fost decât o fantazie bolnavă, va trebui să le vedem așa cum sunt; niște tovarășe cu același destin, partașe credincioase la aceeași mări dureri. Cu ajutorul unei foarte mici bunăvoinți, ne vom convinge, că strădania noastră nu ne-a fost muncă zadarnică. Vom descoperi în aceste suflete bune, vom descoperi foarte curând, comori pe care numai ele le-au păstrat, fiindcă numai ele le-au știut iubi cu adevărat.

Dar ca să te poți apropia de sfântul Altar, trebuie să te desbrăci de păcat. Tot așa va trebui să facem și pentru apropierea noastră. Să ne desbrăcăm sufletele de anumite maniere și greseli, maniere cari, de acum înainte, nu-și vor mai avea în nici un caz rostul. Va fi nevoie ca, cu sfatul și fapta noastră, să ne afundăm cât mai mult în masa camaradelor muncitoare, fără să lovim în stângăcia lor. Cu ajutorul experienței noastre, câștigată din viață, cu sprijinul culturale, vom reuși să ne apropiem în fiecare zi mai mult, ca mâine, ajutate chiar de către ele, să le ridicăm din punct de vedere fizic și moral — și chiar material.

Ne stau la îndemână atâtea mijloace prin care le putem ajuta. Să nu mai folosim însă în nici un caz paliativele de altădată, adoptând măsuri filantropice, cari n'au dus la nici un rezultat și care vor trebui înlăturate. Ci să ni le apropiem pătrunzând în viața acestor camarade, ocupându-ne serios de psihologia lor, însănătoșindu-le sufletul remediind toate inconvenientele născute dintr'o educație greșit aplicată, ca nu cumva mai târziu, tot din nepriceperea noastră, să le pierdem din nou.

Viața prin care au trecut muncitorii, cum și o parte dintre noi, a fost un drum de totală desorientare.

Prin dragostea pe care vom ști cum și când să le-o dăruim, prin modestia și jertfa noastră mereu crescândă, vom face din ele niște camarade vrednice.

În înțelegere și renunțare totală va trebui să pornim la bătălie pentru această apropiere.

În pas cu ele și cu vremea, prin muncă disciplinată, comună, ne vom apropia, făcând din noi toate o forță, pe care numai în mănuchi o vom putea pune pentru veșnicie, la temelia vieții celei noi în care am pășit, hotărâte.

Raportul dintre noi și camaradele muncitoare va depinde de înțelegerea noastră. Ele au însă datoria să ne urmeze, să ne dea ascultarea și munca desinteresată, fără de care, nu va putea exista biruința. Astfel, înfrățirea prin muncă, opera neperitoare a marelui nostru Căpitan, va fi o realitate veșnică.

ELISABETA HENȚIU

COMUNICATE DE RAZBOIU

COMUNICAT BRITANIC DE PE FRONTUL GRECESC

Atena, 5. (Rador) Comandamentul aviației militare britanice a dat publicității următorul comunicat:

Soseaua din vestul Albaniei, pe care o folosesc italienii pentru a-și face intrări a fost atacată cu succes de avioane de bombardament britanice în cursul zilei de Duminecă. Atacul a fost dat dela mică înălțime cu tot focul apărării anti-aeriene.

Soseaua a fost lovită și un pod important a fost avariat. Clădirile militare dela Tepelene au fost bombardate în cursul raidului precedent și mai multe clădiri au fost distruse. Din toate aceste operațiuni avioanele noastre s'au înapoiat la bazele lor.

COMUNICAT BRITANIC DE PE FRONTUL DE VEST

Londra, 5. (Rador) Un comunicat al ministerului aerului și securității interne precizează: În cursul recentelor atacuri aeriene date de inamic împotriva orașului Southampton numărul victimelor nu a fost mare, dacă se raportează la amploarea operațiilor. S'a stabilit că numărul victimelor în cele două raiduri ultime se ridică la 370 morți sau grav răniți.

Ciocniri grave la frontiera Indochinei franceze

TOKIO, 5 (Rador). — D. N. B. transmite: Agenția „Domei“ anunță din Hanoi că avioane thailandeze au aruncat zece bombe asupra localității Taket din districtul frontalier al Cambodgelui.

Autoritățile franceze din Indochina anunță că mai multe persoane au fost rănite și omorite cu prilejul acestui raid. Se comunică din aceeași sursă că au avut loc angajamente între trupele celor două țări și că continuă salvele de focuri de artilerie în mai multe locuri dealungul fluviului Mekong.

În legătură cu această atmosferă de tensiune, autoritățile franceze din Indochina au decis închiderea frontierelor.

Mareșalul erou Mannerheim refuză să primească președinția Finlandei

Helsinki, 4. (Rador) Cel 200 delegați desemnați pentru a alege pe noul președinte al republicii au început lucrările lor. Delegații urmăresc să aleagă o persoană care să se bucure de încrederea tuturor claselor sociale și a partidelor politice.

Correspondentul agenției „Stefani“ crede a ști că și de data aceasta mareșalul Mannerheim a refuzat să accepte această însărcinare.

Ambasadorul Franței în Siria, Jean Chiappe, doborâ deasupra Mediteranei, citat prin ordin de zi pe națiune

Vichy, 5. (Rador) Guvernul francez a citat prin ordin de zi pe națiune pe Jean Chiappe, ambasador și înalt comisar al Franței în Siria și Liban pentru pilda vie de curaj și devotament subliniindu-se că el a fost doborât în Mediterana în drum spre postul său de comandă ce-i fusese încredințat.

Mari pregătiri în Franța în vederea instalării mareșalului Petain

Vichy, 5. (Rador) În cursul după amiezii de ieri s'a ținut un consiliu de miniștri. În comunicatul dat la terminarea lui se anunță, că consiliul a tratat diverse chestiuni materiale puse cu prilejul instalării apropiate a șefului statului la Versailles.

Generalul Henziger a făcut o expuner de ansamblu asupra situației actuale a alsacienilor și lorenzilor. D. Bellin a vorbit despre organizarea profesională al cărei proiect definitiv va fi suspus probabil Vineri spre studiere consiliului.

Într'o notă redacțională, agenția „Havas“ declară că în anturajul imediat al mareșalului Petain nu se dă nici o indicație asupra condițiilor în cari se va desfășura instalarea la Versailles a șefului statului.

Se adaugă că o comunicare va fi făcută în această privință din sursă autorizată numai peste câteva zile, când conversațiile în curs cu autoritățile ocupante vor fi permise să se reglementeze în mod definitiv toate chestiunile ridicate în legătură cu acesta și când pregătirile pentru instalarea șefului statului vor fi pe punctul de a se fi terminat.

Școala de dansuri moderne

La 5 Decembrie 1940 — școala de dansuri moderne a d-nei

Homrodi Erna

anunță că începe al 2-lea

Curs de dans

în sala „Gewerbeverein“ (Asociația meserașilor) din Brașov, Băbul Reg. Ferdinand 6, la orele 9 seara.

Doritorii se pot înscrie în fiecare seară între orele 7-9 la adresa de mai sus.

În partea de nord a Bulgariei a început să ningă

Sofia, 4. (Rador) În cursul nopții de Marți a căzut zăpadă mare în Nordul Bulgariei. Mai multe trenuri au sosit la Sofia cu mari întârzieri. Dealungul Dunării zăpada este de 4 cm. grosime. În restul Bulgariei timpul se menține ploios.

D-l Dr. Mircea Suciu-Sibianu, medic primar al secției de ochi, nas, gât și urechi fiind concentrat, va reveni în localitate la 15 Decembrie a. c.

Cuvinte pentru muncitorul legionar

Istoria neamului românesc a fost plină de lupte. Biruințe au însemnat victoriile lui Mircea cel Bătrân, biruință a fost epoca lui Ștefan cel Mare, — „47 ani de lupte și tot atâtea biserici“ spune croșierul premii. Tot biruință a fost Unirea cea sfântă și dreaptă a lui Mihai Viteazul. Dar sângele martirilor Horia, Cloșca și Crișan! Apoi strigătul de alarmă al neamului, strigăt ce-aoea să trezească generația trecută, strigăt al lui Avram Iancu. Și toți aceștia pentru ce au luptat? V'asfi întrebați, dragi muncitori, de ce este presărată istoria cu vileji?

Atunci, muncitor legionar și nelegionar, întărește-ți credința, în fiecare clipă, în fiecare zi; controlează-te, ridică-te dărz împotriva profitorilor. Nu te lăsa ratăcirii, nu-l părăsi nici pe cel lipsit de onoare, pe cel se stă în întuneric, slugă și rob jidovilor.

Comunismul este arma periculoasă a cătorva ciocoi scăpătați, trântori ce si-au risipit averile prin țări străine, cari se întorc aici să prindă iar chiag, ajulași de jidovi. Și toți aceștia n'au religie, n'au Dumnezeu.

Muncitor legionar, care duci viața lângă ruca celor pierduți de căeri mântuirii și de a neamului, nu te lăsa! Îndreaptă-te și pe dâștii la calea cea adevărată. Arăta-le lor că în Statul Legionar muncitorul are drept la viață, că aici fiecare ne trudem pentru a ridica umilinta, de a stărpi sărăcia. Crezul nostru a fost crezul Căpitanului. Toți au drept sub același soare și nimic nu ne desparte de ideavul că muncitorul are nevoie de băi, teatru, cantină, casă și familie. Mai nles familie! Ei bine, în Statul Comunist toate acestea lipsesc.

Miscarea legionară a făcut-o lege — din a ridica munca la nivel de ritual creștin. Numai cel ce muncește are drept la viață, așa spune legea legionară.

Prin muncă te înalți pe tine și pui în fiecare zi o cărămidă la temelia Patriei tale.

V. SPIRIDONICA

Explozie catastrofală într'o pulberărie din America

New-York, 4 (Rador). — O violentă explozie s'a produs în orașul Takoma la uzina de produse chimice, ce lucrează pentru apărarea națională americană.

Pagubele sunt considerabile. Nu se știe dacă sunt victime.

Se reamintește că în săptămâna trecută s'a mai produs o explozie la Takoma, cu care prilej a fost distrusă o clădire a uzinei de pulbere.

Telegrame Rador

Sofia. Se anunță oficial că d. Filoff, președintele cons. de miniștri nu va rosti cuvântirea anunțată în Sbranie intrucât este răcit.

*

Budapesta În valea dintre Kecskemet și Cerekeny au fost inundate 80.000 hectare de pământ arabil. Semănăturile de toamnă au fost complet distruse.

*

New York. D. Kennedy, fostul ambasador al Statelor Unite la Londra, după cea confirmat ziaristilor că și-a prezentat demisia a declarat ca se va consacra mântuirii patriei, evitând ca Statele Unite să fie târîte în războiu.

*

Washington. Fondurile străine plasate în Statele Unite se cifrează la 5.600.000.000 dolari.

*

București Mandatul de arestare emis împotriva lui Eugen Titeanu, fost subsecretar de stat la Propagandă și Presă, a fost reconfirmat pe altă perioadă de 30 zile.

*

Berna 4. (Rador) Consiliul Național și consiliul statului a ales ca președinte al celor două adunări pe 1941 pe d. Emile Hletlisbach în locul dlui Staehli. D. Albert Halche a fost ales președinte al consiliului în locul dlui Zustall.

PARATE DE RADIO

BLAUPUNCT

ȘI ÎN RATE LUNARE LA:

ION I. MIRCAN

STRADA VOEVODUL MIHAI No. 27

„Suntem bătuți..“

Dramatica scenă a plecării dlui Albert Lebrun dela președenția Franței

Vichy, Dec. — Comisiunile instituite de Curtea supremă franceză cu scopul de a stabili toate vinovățiile cari au dus la prăbușirea Franței, lucrează necontenit. Dosare imense au fost întocmite și în câteva zile redactarea lor va fi definitivă, astfel că „cel mai mare proces pe care îl înregistrează istoria Franței” va începe în curând.

Scriitorul Jean Montigny a scris de curând o carte intitulată: „Adevărul”. Această lucrare a stârnit un deosebit interes în toate cercurile franceze. Capitole întregi au fost reproduse pe prima pagină, atât de presa locală, cât și de cea străină.

Fiind deosebit de interesantă convorbirea care a avut loc între fostul președinte al Republicii, Albert Lebrun și delegația de parlamentari condusă de d. Laval, o reproducem după relatările agenției „Ess”.

Zădărnicia continuării războiului

Existau în Franța, după capitulare, două curente foarte puternice cari cereau: continuarea războiului și încetarea lui. Pentru continuarea luptei era președintele Lebrun cu întregul cabinet Daladier, precum și un număr de 80 de parlamentari, iar împotriva continuării războiului lupta din răspuțeri d. Laval, care avea la spate pe mareșalul Petain și majoritatea poporului francez.

Pe bordul vasului „Marsilia”

În noaptea de 20 Iunie 1940 se aflau refugiați pe bordul vasului „Marsilia” d-nii: Daladier, Mandel, Jean Zay și cei 80 de parlamentari, cari porniseră spre Africa de Nord, după ce primărie adeziunea președintelui Lebrun de a continua lupta. Vasul aștepta sub presiune primărie ordinului pentru ridicarea ancorii.

În dimineața de 21 Iunie, s’au prezentat la d. Lebrun, care și-a amănat pentru un scurt timp plecarea, un grup de deputați în frunte cu d-nii Bonnet și Laval, pentru a-l determina pe președinte să rămână.

Convorbirea dintre d. Laval și președinte a fost dramatică. Iată textual câteva capitole din dialogul istoric dintre cei doi oameni de stat.

„Am venit — a spus d. Laval — pentru a protesta contra proiectului dv. de a pleca și pentru a vă ruga din tot sufletul de a nu-l executa”.

D. Albert Lebrun a privit o clipă pe interlocutorul său, apoi și-a întors privirea fără a scoate un cuvânt.

D. Laval continuă: „Nu puteți și nu aveți dreptul de a pleca. Nu tolerăm ca prin această manevră frauduloasă guvernul să fie mutat în Africa pentru a continua o luptă care s’a dovedit a fi zadarnică”.

La aceasta d. Lebrun și-a fixat privirea spre d. Laval, dând următoarea replică: „Situția nu e atât de simplă: Unii pot pleca, alții pot rămâne”.

Președintele este însă întrerupt de d. Laval, care-i spune răspicat:

„Președintele republicii luând cu sine pecetea statului, ia cu sine și guvernul țării. Vreți să continuați politica lui Reynaud și a lui Churchill, după plecarea dv. în Africa? Vă contestăm dreptul acesta”.

„Suntem bătuți”...

D. Laval răspunde cu vocea tot mai scăzută:

„Vin dela Clermont. Am văzut cu ochii mei spectacolul înfrângerii. Suntem bătuți!”

Apoi cu o voce puternică și sigură: „Trebuie să salvăm din această țară ce mai este de salvat. Nu servim Franța părăsind-o.”

Președintele republicii nu reacționează și pare tot mai absent la ceea ce se petrece în jurul său. Pretextele pe care le aduce sunt nesigure, spuse cu vocea stinsă și lipsite de argumente.

„Puteți să plecați”...

Văzând atitudinea aceasta, d. Laval a continuat tot mai hotărât:

„Datoria dv. — Domnule Președinte — este de a urma exemplul Mareșalului. Dacă vreți să plecați, puteți face ac-

lucru, însă numai ca simplu particular. Vă cerem să demisionați”.

Aplecându-se spre Președinte, îi spune implorând:

„Nu ascultați sfaturile acelor care ne-au dus țara de răpă! De ce le-ați urmat un timp atât de îndelungat?”

D. Lebrun răspunde: „Constituția mi-a impus acest lucru!”

Demisia Președintelui

D. Laval și-a încordat într’un ultim efort toată puterea de convingere și a țipăt, cutremurând pe Președinte:

„Mi urăsc pe aceia pentru tot răul pe care l-au adus Franței”.

După aceste cuvinte, d. Laval s’a îndreptat spre ușă fără a-și lua rămas bun dela Președinte. Ceilalți deputați s’au apropiat și i-au strâns mâna. Când a fost aproape de eșire, Președintele Republicii l-a ajuns din urmă pe d. Laval, l-a apucat de umeri și întorcându-l cu fața spre dânsul i-a strâns ambele mâni.

De sub pleoape, două lacrimi mari porneau să brăzdeze fața albă a aceluia care din acea clipă nu mai era președintele Republicii Franceze...

Expoziția de Crăciun în fo'osul „Ajutorului de iarnă pentru războiu”

Brașov, 5. — Duminecă în 1 Dec. a. c. deschis, în cadrul solemn, expoziția de Crăciun în foșosul „Ajutorului de iarnă pentru războiu”, de către „Reuniunea de femei germane din străinătate”, în localul Căminului Germanior din Reich, Str.

Hirscher 12.

Bogata expoziție, în special obiecte casnice și lucru de mână. de un numeros public, în frunte cu ofițerii superiori germani din localitate, consulul general al Germaniei în Brașov, d. Rodde, consulul italian și o delegație a organizației Mișcării Legionare din Brașov.

Primirea oaspeților a fost foarte cordială. După vizitarea expoziției acesteia, publicul a trecut în sălile alăturate, unde s’a deschis expoziția de pictură a cunoscuților și talentaților pictori sași Eduard Morres și H. Schachl.

Despre acestea vom relata într’un număr viitor al ziarului.

Guvernul Irlandez interzice accesul refugiaților din Marea Britanie

Dublin (Rador) Agenția D.N.B. comunică: În cercurile irlandeze se examinează dacă nu este cazul să se introducă noi măsuri cu scopul să se introducă tot mai marele număr de refugiați provenind din Anglia, număr ce amenință să constituie un pericol pentru situația alimentară a Irlandei. Se subliniază că Irlanda are destule dificultăți cu propriii ei refugiați cari au părăsit Anglia din cauza războiului aerian sau pentru că nu se mai găsea de lucru din cauza vrăjmeșiei tot mai puternice a antreprenorilor englezi.

Guvernul pregătește măsuri pentru reducerea somajului prin lucrări publice și în special pentru constituirea de echipe de constructori formate din tineret care vor fi puse la dispoziția conducerii militare și vor purta uniformă.

Cea mai mare stavilă — subliniază ziarele, — pe care Anglia o creiază importatorilor și exportatorilor irlandezi se speră astfel să fie zădărnicită printr’o presiune asupra guvernului irlandez.

RISIPĂ de lumină

ȘI TOTUȘI ECONOMIE mare la curent

Tungram KRYPTON

Produs de Fabrica Românească de Becuri **TUNGSRAM S. A. R. BUCUREȘTI**

Mica publicitate

De închiriat o prăvălie în Strada Gărei 40 423 3-3

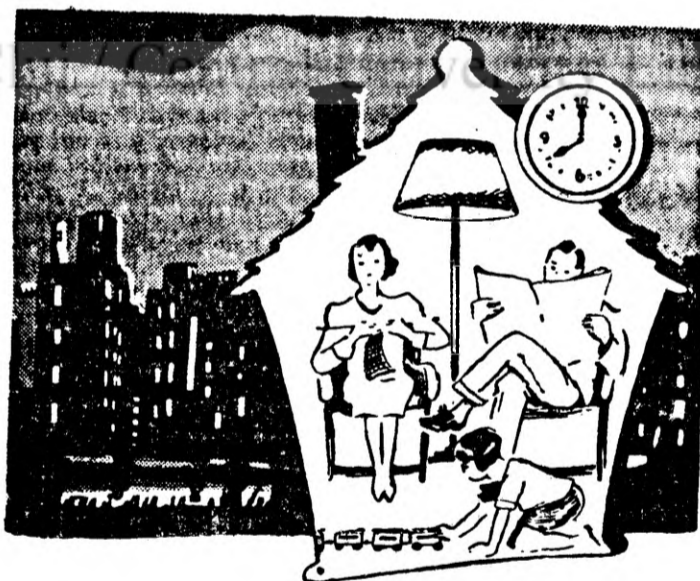
De închiriat o prăvălie la poziție bună și locuință în Satulung. Informațiuni la ziar. 423 3-3

AVIZ! Din cauza sărbătoarei de Vineri, 6 Decembrie a. c., Sf. Nicolae, Băncile din Brașov vor fi închise.

Incurajarea producției de lână sintetică în Germania

Viena, 5. Unul dintre experții cei mai renumiți în domeniul producției de lână sintetică, consilierul de stat, dr. Schieber, a făcut de curând în adunarea generală a unei mari întreprinderi germane de lână sintetică expuneri interesante asupra perfecționării iminente a materiei prime de lână sintetică. În scurt timp, a declarat dr. Schieber, vom fi în stare de a pune la dispoziția industriei de lână sintetică, materii prime de o calitate mai superioară. Încercările făcute au arătat, că acestea nu vor provoca o scumpire a materiilor prime. Progresul tehnic va deschide în schimb lănei artificiale noi domenii de prelucrare și noi sectori de consumație. Concurența pozitivă a lănei sintetice cu țesăturile naturale va fi posibilă numai atunci, dacă acestea din urmă vor avea iarăși acces liber spre Europa și mai ales spre Germania.

Diviziunea misiunilor pentru bumbac, lână și lână sintetică este stabilă. Numărul domeniilor, în care lăna artificială va concura cu țesăturile naturale, se va înmulți în viitor. Fiecare întreprindere particulară are datoria de a lucra încontinuu la îmbunătățirea produsului original. Increderea, cu care d. dr. Schieber a vorbit despre expectativile producției vitoare de lână sintetică, vor găsi interes oriunde consumatorii trebuie să înlocuiască materiile textile naturale. — în urma încetării furniturilor din țările transoceanice cu produse ale lănei și ale mătasei sintetice.

Serile de iarnă sunt lungi...

Buna dispoziție în căminul nostru depinde în mare măsură de luminat. Acesta trebuie să fie agreabil și intens pentru a nu ne strica vederea. Becurile TUNGSRAM, umplute cu gazul nobil KRYPTON, sunt soarele în casa noastră. Ele radiază o lumină albă și intensă, la un consum de curent extrem de redus.

TUNGSRAM KRYPTON

PRODUS DE:

FABRICA ROMÂNEASCĂ DE BECURI TUNGSRAM S.A.R. BUCUREȘTI

ULTIMA ORA

Arestarea unor falși legionari ce terorizau populația evreiască dându-se drept membri ai poliției legionare

București, 4. Solomon Herscu parchetar din P. Neamț, a cumpărat trei cămăși verzi pe care le-a dat lui Voicu Vasile din Focșani, Szell Ștefan din Oradea Mare și Niculescu D., pe cari l-a învâțat

să se prezinte comercianților evrei spre a-i teroriza și apoi să se lase mituiți. Aceștia au fost arestați în momentul când se dădeau ca fiind din partea poliției legionare.

Poliția legionară a fost desființată

Ordinul către legionari al d-lui Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare și vice-președinte al Consiliului de ministrii

București, 4. D. Horia Sima comandantul Mișcării Legionare a dat următorul ordin:

1. Poliția legionară din întreaga țară, îndeplinindu-și misiunea ei de a ajuta regimul legionar în faza de tranziție spre consolidare, încetează să mai existe și să funcționeze. Membrii acestei organizații se vor încadra în organizațiile legionare iar cei apți și capabili vor fi încadrați în poliția de stat.

Rămâne numai în Capitală un serviciu interior de ordine al Mișcării Legionare sub conducerea legionarului Moisescu Gheorghe.

2. Toate organizațiile vor începe imediat verificarea severă a celor înscrși în

ultimele trei luni și eliminarea acelor cari au dovedit, prin purtarea lor de până acum, incapacitate de înțelegere a spiritului legionar.

Șefii de organizații să fie atenți, în special la cei ce vor să suplimenteze lipsa de vechime cu un fals eroism.

3. Interzic purtarea cămășlor verzi în timpul serviciului în instituțiile de stat.

4. Interzic purtarea cămășilor verzi până la reglementarea portului acestei cămăși. În Capitală și provincie: afară de ocaziile solemne și în afară de legionarii de serviciu dela sedii.

Data la 2 Decembrie 1940.

HORIA SIMA

Docentul universitar Ioan Marcu din București s'a împușcat

București, 4. El s'a împușcat la lozința sa din str. Grigorescu Nr. 17, docentul universitar Ioan Marcu. Din de-

clarațiile familiei reiese că el a săvârșit actul disperat din cauza că nu avea în regulă actele de naționalitate.

Un incendiu a izbucnit la Ministerul Propagandei

BUCUREȘTI, 5 (Rador). — Un început de incendiu a izbucnit într-una din încăperile depinzând de studio-ul cinematografic al Subsecretariatului pentru Presă și Propagandă din str. Wilson. Au fost scoase imediat aparatele și materialele aflate în acea încăpere și în încăperile din jur.

Postul de pompieri sosit la fața locului sub comanda d-lui col. Lupașcu, a stins într'un sfert de oră focul, care datorită ușilor de fier s'a limitat la două camere ale secției de montaj. Materialele și mobilele aflate în încăperea incendiată, precum și mobilele și materialele arse erau asigurate.

Un important articol din „Deutsche Allgemeine Zeitung” intitulat

„România în pactul tripartit”

Berlin, 4 (Rador). — Ziarul „Deutsche Allgemeine Zeitung” sub titlul „România în pactul tripartit”, de Johannes Schumacher, publică un important articol din care extragem următoarele:

„Aderarea României la pactul tripartit a fost consecința naturală a unei evoluții care a concretizat în schimbul de leicgrame dintre Conducătorul Statului, generalul Antonescu și mareșalul Reichului german Göring, în declarațiile ministrului de externe român Sturza și în trimiterea misiunii militare germane în România, ai cărei oameni — cu ocazia cutremurului de pământ, care a încercat mai demănuzi România — au pecetluit în mod cordial camaraderia cu armata română. Această intrare este concluzia unei evoluții în care vizita generalului Antonescu a cimentat pentru totdeauna

legăturile de prietenie ale României, care animă astăzi colectivitatea omenească. Colectivitatea românească recunoaște, pe lângă interesele ei și destinele naționale proprii și sensul superior european al acestui act, care poate fi designat cu drept cuvânt ca o importantă etapă în opera de reconstrucție a Europei.

Peste toate sentimentele cari animă astăzi colectivitatea românească și cari sunt împărtășite camaradereste de către națiunea germană și italiană, stă ca factor de legătură fără îndoială contactul personal dintre Führer și generalul Antonescu, după cum și aderarea României și a celorlalte state la pactul tripartit trebuie considerată ca un prețios aport la opera de pacificare a spațiului dunărean și balcanic”.

Strada Cicio-Pop nu are lumina

Brașov, 5. Trazeul străzii Cicio Pop, dela spitalul epidemic până la fabrica de cărămizi, unde în anii din urmă s'au clădit peste patruzei de case, este lipsită de o rețea electrică. În era luminei electrice, proprietarii și chiriașii sunt nevoiți să recurgă la iluminatul din vremuri arhaice: la lumina de petrol. Nu se pot bucura nici de celelalte invenții, ca radio și „tot-electric”. În zadar au bătut timp de doi ani, scările primăriei și ale UEB-ului. Plângerile lor îndreptățite au murit în dosare prăfuite. Acuma, proprietarii și chiriașii își îndreaptă rugămintea primăriei legionare, spre a ordona prelungirea rețelei până la fabrica de cărămizi.

Plângerea acestor proprietari este îndreptățită și nu vedem motivul pentru care Uzina Electrică ar refuza să-i satisfacă, dat fiind că aceștia nu cer lumina în mod gratuit.

Naționalizarea industriei jugoslave

Zagreb, 5. Naționalizarea economiei jugoslave a înregistrat în ultimul timp noi progrese. Acum se relatează, că Prima Fabrică Jugoslavă de Vagoane, soc. an. din Slavonski Brod, va trece pe de-a întregul în posesiunea jugoslavă. După o știre din Zagreb, un grup de capitaliști croați, în fruntea cărora stă o mare bancă națională croată, s'ar fi declarat gata de a achiziționa importurile românești ale acestei întreprinderi industriale. Din capitalul social total în sumă de 55 mil. dinari se află în prezent peste 80 la sută a acțiunilor în mâini jugoslave.

Din Belgrad se transmite că Banca Union, una din cele mai mari întreprinderi bancare, a trecut și ea în posesiunea jugoslavă. Această bancă dispune de un capital social de 60 mil. dinari. O parte a acțiunilor era în posesiunea unui grup financiar elvețian, respective britanic. Se poate presupune, că era vorba mai ales de capital francez și englez.

Intrevederile d-lui Macek cu șeful poliției din Belgrad și Banul Croației

Belgrad, 4 (Rador). — Agenția D.N.B. transmite: D. dr. Macek, vicepreședintele Consiliului de ministri, a primit Marți pe șeful poliției locale, apoi a primit într'o lungă audiență pe banul Croației, dr. Subasisci, cu care s'a întreținut îndelung.

În cercurile politice din Belgrad și cele autorizate din Zagreb, se spune că această întrevedere este în legătură cu o acțiune pe care autoritățile ar vrea să o pornească împotriva naționaliștilor croați, cari s'au datat în ultimele zile la manifestațiuni violente.

Berlin, 4 (Rador)r. — Agenția D. N. B. transmite următorul comunicat oficial: În ziua de 2 Decembrie la orele 19, serviciul de informații al ministerului britanic al aerului a anunțat că avioane britanice ar fi bombardat șantierele navale dela Wilhelmshaven.

Această știre este inexactă. Nu au fost aruncate decât câteva bombe asupra unei gări aflată la 70 km. de Wilhelmshaven lipsită de orice importanță militară. Asupra mai multor locuințe și chiar în plin câmp au căzut câteva bombe.

Primăria Municipiului Brașov.
No. 31779/1940. Serv. silvic.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE

Având în vedere că licitațiile pentru vânzarea alor cca. 3100 metri cubi lemne de brad din pădurile Municipiului Brașov „Stăna Navrei” „Calea Muntelui” și „Cheisoara” și publicată în Monitorul Oficial Nr. 141 și 176 au rămas fără rezultat se va ține a treia licitație în ziua de 20 Decembrie 1940, orele 12, cu tratură directă urmată de supraofertare verbală.

Caetul de sarcini se poate vedea în orele de birou la Serviciul silvic. Brașov, la 26 Noembrie 1940.

Primăria Brașov.

ABONAMENTE:

Pentru țărani . . . 200 Lei anual
Pentru intelectuali (editia de Brașov) . . . 500 Lei „
Industrii 1000 Lei „
Abonam. de sprijin 2000 Lei „

Abonamentele și orice inserări sau publicațiuni se trimit pe adresa: Administrația „Gazeta Transilvaniei” Calea Victoriei 35, Brașov.

Negocierile economice germano-ruse au ajuns în stadiul final

BERLIN, 5. — Negocierile economice germano-ruse, ce se duc actualmente la Moscova, continuă în mod favorabil. Ministrul plenipotențiar d. Schnurre, șeful delegațiunii germane, venise împreună cu oaspeții ruși la Berlin, cu ocazia vizitei d-lui Molotov, întorcându-se împreună cu ei la Moscova. Negocierile urmăresc examinarea experiențelor făcute cu tratatul comercial germano-rus din 11 Februarie a. c., asigurând totodată și o eventuală intensificare și armonizare a schimbului economic reciproc în baza schimbărilor intervenite între timp. Cu toate că nu s'au făcut până acum precizări cu privire la amănuntele tratativilor în curs, se poate constata totuși, că ele au un mare țel, luând un mers favorabil pentru ambele puteri, în concordanță cu spiritul înțelegerii germano-sovietice.

În această ordine de idei, presa germană subliniază însemnătatea economică a schimbului germano-rus, în opoziție cu sistemul în plină lichidare al economiei mondiale. Această indicație e subliniată cu observațiunea că dela alipirea Austriei, descompunerea Cehoslovaciei și fixarea graniței de interese germano-ruse, revoluția în spații mari s'a impus tot mai mult în Europa. În timp ce posibilitățile economice ideale de completare între Germania industrializată în cea mai mai înaltă măsură și Uniunea Sovietică, țara uriașă de materii prime, cu industria sa în plină dezvoltare, cresc într'o măsură în care nu se poate aprecia volumul dezvoltării lor.

Contrastul cu metodele economice din trecut, află în oficiosul „Voelkischer Beobachter”, următoarea caracterizare: Raporturile naturale economice între spații mari, așa cum ele există între Germania și Uniunea Sovietică, se reglementează liber după trebuințele și posibilitățile de producție momentane reciproce și sunt pe deplin negrevate de influențe monopoliste și speculative, momente, care au jucat un rol tot așa de mare în era economiei mondiale a trecutului.

ORA 12

Berlin, 4 (Rador). — Agenția D. N. B. comunică: Aviația germană a întreprins în cursul lunii Noembrie, pe lângă numeroase atacuri izolate, 22 de mari atacuri împotriva Angliei, în cursul cărora au fost aruncate, de fiecare dată, între 100 mii și 600 mii kg. bombe. Astfel au fost aruncate numai în aceste atacuri mari 5.000.000 kg. bombe explosive.

Pe lângă acestea au fost aruncate asupra centrelor engleze și numeroase bombe incendiare.

*

București, 4. — Astăzi, Miercuri 4 Decembrie la orele 10 jum. a sosit la București, venind din Madrid prin Elveția, noul trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Spaniei în România, Don José Rojas, conde de Casa Rojas.

*

Berlin, 4 (Rador). Agenția D. N. B. comunică Führerul Caacelar a trimis telegramă de felicitări generalului Francu, cu prilejul onomastice sale.